

сили отъ ви^сшъ характеръ. Безъ да мислятъ, хората казватъ: Животътъ е билъ всѣкога такъвъ, какъвто днесъ го виждаме. — Това е общо казано. Какъвъ е животътъ? Ако запитате богатия, на когото касата е пълна съ пари, той ще ви каже, че по-добъръ животъ отъ сегашния никога не е имало. Ако зададете сѫщия въпросъ на бедния, той ще каже, че по-лошъ животъ отъ сегашния никога не е имало. Защо? — Защото три дена нищо не е ялъ, стомахътъ му е празенъ. Здравиятъ ще каже, че животътъ е отличенъ. Болниятъ ще каже, че животътъ е лошъ. Изобщо, за онзи, на когото работите сѫ наредени, животътъ е добъръ. За онзи, на когото работите не сѫ наредени, животътъ е лошъ. Кого ще слушате? Богатитѣ хора сѫ учени, професори, назначени на служба съ голѣма заплата. Каквото пожелаятъ, могатъ да си доставятъ, пари иматъ на разположение. Беднитѣ сѫ пакъ учени хора, кандидати за професори, но още не сѫ назначени на тази служба, вследствие на което нѣматъ пари. Тѣ ходятъ отъ врата на врата и търсятъ работа. На този гостилничаръ иматъ да даватъ, на онзи иматъ да даватъ, не могатъ да платятъ дѣлговете си. Тѣ иматъ знания, иматъ желание да работятъ, но пари нѣматъ. Нѣкой казаа: Да имамъ хлѣбецъ, нищо друго не ми трѣбва. Така се говори само. Като има хлѣбецъ, вижда, че и друго му трѣбва. Той започва да мисли още за много нѣща: за кокощки, за агънца, за винце. Човѣкъ не подозира даже, че много отъ болестите се дѣлжатъ на яденето. Нѣкой отъ съвременните хора казватъ, че болестите се дѣлжатъ на много мисъль, на много учене и препоръчватъ да не се мисли, да не се учи много. Въпросъ е, какво мисли човѣкъ. Всѣка безспокойна, всѣка отрицателна и нечиста мисъль трюви човѣка, а възвишена мисъль го повдига и освежава. И апашътъ мисли, какъ да обере нѣкого, но това не е права мисъль. И престжпникътъ мисли, какъ да убие нѣкого, но това не е истинска мисъль. Апашътъ, престжпникътъ си служатъ съ насилие; тѣ употребяватъ револверъ, отрова, ножъ; тѣ не излизатъ направо, гърди съ гърди срещу онзи, когото искатъ да нападнатъ.

Днесъ материалистите подържатъ възгледа, че парите сѫ главниятъ факторъ въ живота. Вѣрно е, че парите играятъ важна роля въ съвременния животъ, но сѫщевременно тѣ развращаватъ хората. Парите трѣбва да се впрегнатъ на работа. За тази цел човѣкъ трѣбва да работи върху себе си, да пречисти своите мисли и чувства. Той трѣбва да под-